

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ Տ. Տ. ՎԱԶԳԵՆ Ա.Ի

ԶԱՏԿԱԿԱՆ ՔԱՐՈՁԸ

Ս. ԷԶՄԻԱՇՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐԷՆ

Յանուն Հոր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Մերոյ. ամէն:

«ՔՐԻՍՏՈՍ ՅԱՐԵԱԻ Ի ՄԵՌԵԼՈՅ»:

Սիրելի հաւատացեալ ժողովուրդ,

Աւխարհի վրայ վերսին զարուն-է բացուել ու զարնան հետ ուրախութիւնը նոր կեանքի զարթոնքի: Այսպէս ահա զարուն է աւխարհում եւ զարուն մեր արեւում: Եւ ինչպէս ամէն զարուն նոր զարուն է եւ նոր զարթոնք, այնպէս էլ Քրիստոսի Յարութեան աւեփար ամէն տարի նոր աւեփս է հանդիսանում:

Մենք՝ մարդիկ, միշտ եւ տեսապէս փոփոխական ենք: Անվերջ հոսող ժամանակը ինչ-որ չափով մեզ կերպարանափոխում է: Երբեմն մոռալում է մեր ապրելու ուրախութիւնը, երբեմն նուազում է մեր կեանքի աւիւնը, երբեմն հանգում է մեր յոյսերի նրազը, երբեմն ընկնում ենք հոգու ու մարմնի փորձութիւնների յորձանքի մէջ, ու այսպէս կեանքի ալեկոծումների, տագնապների մէջ, որոնում ենք փրկութեան մի լսւոյ, մի նոր տեսլութիւն, մի պայծառ արահետ, նոր եղանակով, նոր լուսատեսութեամբ վերսին նուիրուելու մեր ապրած կեանքին, մեր ձեռաց գործերին, մեր իսկալներին: Կամենում ենք վերանորոգուել, այլակերպուել, դառնալ աւելի ամառաց, աւելի կատարեալ, աւելի բարի ու արդար:

Տխուր պիտի լինէր կեանքը առանց զարնան, առանց հոգեկան նոր լուսաբացի, հետաքրքար առանց Քրիստոսի Յարութեան աւեփսի:

Սիրելի հաւատացեալներ, այս զարնան առաւօտեան, Սուրբ Էջմիածնի բարձունքից, այս խոհերով ձեզ բոլորիդ բերում եմ աւխարհաստան այս մեծ աւեփսը:

Յիսուս՝ Որդին Աստուծոյ, իջաւ աւխարհ, եղաւ մարդ, ապրեց, գործեց ու տառապեց: Նա մարդացաւ, որպէսզի երկրի վրայ ապրի փորձառութիւնը մարդկային, որպէսզի ըմպի դառնութեան բաժակը մարդկային ոգրեցութեանց, ունենալով մի նպատակ. այն է՝ օգնութեան ձեռք երկարել

մարդկութեան եւ բաց առնել նրա առաջ փրկութեան մի նաճապարհ, նաճապարհը մեղեքից ազատ մի կեանքի; նաճապարհը արդար ու խաղաղ մի կեանքի:

Յիսուս՝ մարդացեալն Աստուած, երկրի վրայ բաժանեց տաճապարի հակասագիրը մարդկանց, հեթարկուեց մարմնի ու հոգու չարչարանների, խոնարհութեամբ իր վրայ վերցրեց ողջ մարդկութեան մեղքի ու չարիքի դատարանը ծանրութիւնը, մահն իսկ նաեակեց խաչափայտի վրայ ու գերեզման իջաւ ծանր հորի տակ:

Կատարուեց սակայն հրաշքը մեծագոյն: Երեւ or յետոյ նրա գերեզմանը դատարկ գտնուեց Իդրաբեր կամանց, հրեշտակը աւետեց՝ «Ձի՞ խնդրէ՞ գլեմ: դանին ընդ մեռեալս: Ձէ աստ, այլ յարեալ» (Լկա. ԻԴ. 6): Յիսուս, իբրեւ Աստուած, փանդել էր կնիւթը բնութեան օրինաչափութեան եւ մեռելներից յարութիւն էր առել ու բարձրացել դէպի անհունը երկնքի:

Յիսուսի Յարութիւնը խորհրդանշում է չարիքի ու մեղքի կապանքների փառնման, ստուգութիւնը բարւոյ ուժերի յաղթութեան, նաճապարհը հոգու փրկութեան:

Այսպէս է, որ փրկութեան մի լաւագոյն ուղի մեր ծարաւի հոգիները, ամէն տարի նոր յոյսերով, նոր սպասումներով, նոր լուսատեւութեամբ մանկացած սրտերով, դիմաւորում են Քրիստոսի Յարութեան աւետիսը, Յարութեան շնորհներով թոթափելու համար իրենց սկաւորութիւնները, գտնելու իրենց իսկութիւնը, իրենց կեանքի արդար ուղին: Յարութեան աւետիսը երկնքի պատասխանն է մեր բարոյական խղճի զարթոնքի ու հրաւերը՝ փանդելու մեր կեանքի չարիքի ու մեղքի տոբան եւ դառնալու նոր մարդ, բարի գործերով արդարացեալ, մեր հոգիների փրկութեան յոյսը ծարած մեր սրտերով:

Լսենք մեծ առաքելաւոր պատգամը՝ «Ձի մեղքի թուական մահ է, այլ Աստուծոյ շնորհները յաւիտեական կեանքի ի Քրիստոս Յիսուս Տէր մեր» (Հռոմ. Զ. 23):

Դուք, հարազատ զաւակներ առաքելական մեր Մայր Եկեղեցու, Ձապական սրբազան այս ժամին, երբ հաւաքուել էք յուսացեալ սրտերով Փրկչի իջման բազմադարեան այս սուրբ տաճարի կամարների ներքեւ, բաց արէք ձեր սրտերը եւ հաղորդուեցէ՛ք Աստուածորդու հրաւարի խորհրդով, եւ հոգով ու մարմնով վերանորոգուած, ուխտ կատարեցէ՛ք, նուիրական խոստում տուէ՛ք անսայթափ ընթանալու աւետարանական կենտարար պատգամների ուղիով, հեռու պահելու ձեզ անմահուր փորձութիւններից, լինելու անելի ու անելի կատարեալ, մահուր ու պարտաւանդ ձեր ընտանեկան կեանքում, ձեր աշխատանքի վայրում, ձեր ընկերային համայնական կեանքում, լինելու նաեւ կարգապահ, շնորհաբար փառաբաններ ձեր հայրենիքի:

Աղօթեցէ՛ք նաեւ, որ սուրբ Յարութեան շնորհներով առաւել անեն ու ամրապնդուեն մարդկային աշխարհում՝ խաղաղ գոյակցութիւնը ազգութիւնների եւ արդար յարաբերութիւնները պետութիւնների միջեւ, որպէսզի անցեալում բազում անգամներ արիւնով ներկուած մեր երկրագունդը այլեւս եր-

քեզ, երբեք չստանի սեւ ռուսականը պատերազմի, որպէսզի այլեւս ոչ մի պետութիւն չհամարձակուի լինել ամերիկեաների հարստաբաւեր, որպէսզի փրակներ ռուսականների ցակ չխեղդուեն երգն ու ծաղիկը աշխարհի:

Այո՛, աղօթք արարէ՛ք, որ Քրիստոսի Յարութեան շնորհներով, սիրոյ եւ խաղաղութեան ոգին լուսաւորի սրտերն ու ձեռաց գործերը մեր օրերի պետութեանց ղեկավարների, որպէսզի խաղաղ խորհակուեն բոլոր զէնքերը պատերազմի, եւ խաղաղութեան օպիսակ աղանձին ազատ ու անվտանգ ստաւունի աշխարհից աշխարհ:

Մարդասիրութեան ու խաղաղութեան ոգու ամրապնդումը աւելի է ամրապնդւում մեր օրերում: Պատերազմները դժուար է վերանայ, ինչքան ժամանակ աշխարհում տիրական են ազատութիւնը, շահագործումը եւ տիրապետելու մարմաշը, մինչ զինարարները լինն են *ատոմական* ռումբերով: Մարդկանց եւ ժողովուրդների միջեւ կայուն բարեկամութեան եւ շինարար գործակցութեան մթնոլորտի ստեղծումը այսօր նոյնքան հրամայական է ինչքան զինաթափումը:

Այսպէս է, որ նաեւ դարեր ու դարեր անհրկու ողբերգութիւններ ապրած ու 1915ի Եղեռնը տեսած մեր ժողովուրդը, այսօր փրկութեան ու վերածնունդի ափին հասած, պիտի բարոյականի իր վերելքն ու ծաղկումը համայն հայ ժողովրդեան որ ի Հայաստան եւ ի սփիւռս աշխարհի: Աստուած մի արասցէ, բանաստեղծի խօսքերով ասած, որ «վերսին կանգնենք մեր ժանիքաւոր նակասագրի առաջ նակաս առ նակաս»:

Մեզ՝ հուսանացեալներին համար, մարդասիրութեան ու խաղաղութեան ոգու մարմնացումն է Փրկիչը մեր Քրիստոս, իսկ նրա Յարութիւնը՝ գերագոյն ստուգութիւնը այդ ոգու յաղթութեան: «Ձի ոչ է արեայութիւն Աստուծոյ կերակուր եւ ըմպելի, այլ արդարութիւն եւ խնդութիւն եւ խաղաղութիւն ի Հոգին Սուրբ» (Հովմ. ԺԴ. 17):

Թող աշխարհի ու ողջ մարդկութեան երկնականմարի վրայ յաւէտ շողայ լոյսը Քրիստոսի, լոյսը Արդարութեան Արեգակի եւ խաղաղութեան Իշխանի:

Փա՛ռք Յարութեան Փրկչին մեր Յիսուսի Քրիստոսի, այժմ եւ յաւիտեանս. ամէն:

22 Ապրիլ 1984